

ת"ד 2722/02/16 - מדינת ישראל נגד אריה שרע

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 16-02-2722 מדינת ישראל נ' שרע
בפני כבוד השופט בכירה אטליה ישקן

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
אריה שרע
הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם אשר בפניו מואשם כי ביום 16.9.15 בשעה 11:00 או בסמוך לכך נסע ברכב משא סגור אחד מסוג ניסאן ברוחב הורדים בקדימה. נטען כי הנאשם יצא מהחניה לצד הדרכן כאשר אותה שעה, נסע בדרך רכב מסוג פורד. הנאשם נכנס למסלול התנועה מבלי לחתת זכות קדימה לרכב המערוב, חסם את דרך נסיעתו וגרם להתנגשות. כתוצאה מההתאונה נגעה נהגת הרכב המערוב ולכלי הרכב נגרם נזק.

הוראות החיקוק המוכיחות לנאשם:

אי מתן זכות קדימה לרכב הנע בכביש, ביציאה מחצרים - עבירה לפי תקנה 64(ב)(2) לתקנות התעבורה.
נהיגה בחוסר זהירות - עבירה לפי תקנה 21 ג לתקנות התעבורה.
התנהגות הגורמת נזק - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

אין מחלוקת בין הצדדים כי הנאשם נהג ברכב.
הנאשם אף מודה כי יצא מהחניה וכי היה מגע עם הרכב של המעורבת, אך לטענותיו הוא סיים את השתלבותו בנתיב בכוון הנסיעה והთאונה נגרמה בשל סטיית רכבה של המעורבת לכיוונו.

פרשת התביעה:

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקין דין

בהסכמה הוגש דו"ח הפעולה מיום 16.9.15 של השוטר גרכד **shan 11**, בו כותב השוטר כי התקבל דיווח על רכב שהתחפר. בהגיעו למקום, ראה רכב פורד הפוך ולידו אם וילדה. האם מסרה כי נסעה ברכב, ורכב מסווג ניסאן השיר לנאש שמסר כי לא זכר מה קרה בבדיקה פגע בה בחזקה הרכב התהפר, והנאש חילץ אותו מרכב, בוחן הזמן במקום, ולקח פרטיה האירוע והמעורבים, רכבה של המעורבת נגרר ורכבו של הנאש שוחרר, הנאש מסר שלא נפגע ולא זעק לטיפול רפואי ושוחרר לדרכו.

עדת תביעה 1 - ילך אוחין

הנוגת המעורבת. העדה העידה כי ביום 16.9.15 בשעה 11:00 נסעה ברחוב הורדים בקדימה במהירות איטית של עד 30 קמ"ש וכל מה שהוא זכרת הוא שרכבה קיבל מכחה והתהפר בצורה שצד הנאג ברכב היה כלפי מטה ועל כן היא מינהה שהרכב קיבל מכחה מצד ימין.

לדבריה לא ראתה את רכבו של הנאש נכנס לכਬיש. משחוץ לה כי הסתוובבה לאחור ולפיכך סטתה אומרת כי אף בהנחה שהסתובבה להסתכל על הילדה לא חזזה את הרכב לימין.

עד תביעה 2 - אלון ליפקוביץ'.

שוטר, בוחן תנועה.

העד הגיע לוח צולמים **ת/2**, דוח בוחן **ת/3**, תרשימים **ת/4**, סקיצה ודו"ח פעולה **ת/5**, חקירת נאש מיום 16.9.15 **ת/6**, חקירת נאש מיום 20.9.15 **ת/7**, מזכיר מיום 16.9.15 **ת/8**, מזכיר בדיקת מצלמות **ת/9**, מזכיר בדיקת הרכב במאגר **ת/10**.

בת/3 ציין הבוחן כי מהממצאים שנאספו בשטח ומהעדויות מגע לקביעה כי רכבה של המעורבת פגע עם חזיתו הימנית בדופן השמאלי קדמי של הרכב הנאש. רכב זה יצא מבחןיה. כתוצאה מהפגיעה, רכבה של המעורבת נדחף שמאלה לנטייב הנגדי והתהפר על הדופן השמאלי שלו, וחילקו הקדמי של הרכב הנאש נדחף ימינה והתיישר.

הבוחן העיד כי לפי הבנתו המקצועית ע"פ הנזקים שהיו לרכיבים, מיקום הרכיבים והממצאים בשטח כמו הבוז שנפל מרכבו של הנאש, רכבו של הנאש היה במהירות תחילת נסעה וכונראה ב מהירות איטית, יצא מבחןיה והיה בתפנית לכיוון צד שמאל, רכבה של המעורבת באה מאחוריו בנסעה ישר, כנראה תוך ניסיון בריחה לכיוון שמאל, אז היה מגע בין חזית ימין של רכבה של המעורבת לדופן שמאלי קדמי באיזור הכנף של רכבו של הנאש וכ奏צתה מהמכה רכבה של המעורבת נדחף לצד שמאל והתהפר.

ביחס לטענת הנאש כי שפוכת הבוז שנפל ברכב מעידה במידוייך על מקום האימפקט, טען הבוחן כי שפוכת הבוז נותנת את המקום המקורי לאימפקט במקום הפגיעה. להערכתו מקום האימפקט היה טיפה יותר אחרת מאחור ולבוז לוקח חלקיק שנייה לרדת. לדבריו שפוכת הבוז לא מקבילה לרכב ב-100%.

לטענת הבוחן, טענות הנאש בחקירה אין מתישבות עם הממצאים בשטח, אשר חיזקו את הקביעה העובדתית לפיה

הנאשם יצא מבחן עובר לתאונה.

פרשת ההגנה

עדות הנאשם:

הנאשם העיד כי יצא עם רכבו מבחן, אך לטענתו החניה ממנה יצא, נמצאת מספר מטרים לפני מקום החניה עליו מצבע הבחן המשטרתי.

לדבריו הספיק להטיישר באופן מלא בנתיבו, לטענתו התאונה אירעה לאחר שכבר הטיישר באופן מלא בנתיב הנסיעה ואילו רכבו של המעורבת אשר לטענתה לא ראתה את התאונה היה בנתיב הנגדי. לגורת הנאשם התאונה נגרמה בעקבות כך שהמעורבת מצאה את עצמה באמצע הכביש, ולפיכך חזרה לנútב נסיעתו ופגעה בדופן השמאלי של רכבו.

בחקירותו הנגדית אישר הנאשם כי אכן יצא מבחן וקיים מחלוקת בין הבחן המשטרתי על מיקום החניה ממנה יצא.

הנאשם אף אישר כי יכול להיות שלא הבחן ברכב המעורב לפני התאונה וגם אם הבחן בו מרוחק ולא נתן דעתו למציאות רכב המעורב - עובר לאימפקט.

המסימה בסיכון ביקשה לקבל את מסקנת הבחן המשטרתי לפיה הנאשם השתלב מבחן וטרם שהספיק להטיישר בנתיב הנסעה, חסם את נתיב נסיעת הרכב המעורב וגרם לתאונה ולפיכך יש להרשיע את הנאשם.

הנאשם בסיכון טען כי גרטטו לפיה יצא ממקום החניה הנמצא מספר מטרים לפני המקום אותו ציין הבחן לא בשללה וכי הוכח לטענתו כי רכבו כבר ב途 נתיב הנסעה ואילו רכבו של המעורבת היה ברובו בנתיב הנגדי, לפיכך לא הייתה עליו חובה לחתן זכות קדימה ויש לזכותותו מהאישומים המפורטים בכתב האישום.

דין והכרעה

לאחר שמייעת הראיות, שkiltan ובחינתן, שוכנעתי מעבר לכך סביר כי התאונה התרחשה עקב יציאה הנאשם עם רכבו מבחן לצד הכביש ואי מתן זכות קדימה לרכבה של המעורבת אשר נע בכביש.

בחנתי מכלול העדויות והראיות אשר הונחו לפניי.

הגעת למסקנה כי עדויות התביעה הינם עדויות מהימנות, התרשםתי כי העדים אשר העידו מטעם התביעה הינם עדים אמינים, אשר עשו כל שביכולתם להעיד כמייטב זיכרונות, למורת פרק הזמן שחלף מאז האירוע (למעלה משנתים).

בxicomi מבקש הנאשם למצוא סתיות בגרסת המעורבת. איני רואה עימו עניין זה עין בעין. נודה העידה כפי זכרונה ואני מנסה לשפר או לipyot את גרסתה. העידה מאשרת כי הסבה ראשה לאחורה, אך עומדת בתוקף על דבריה לפיהם לא סטה מנתיבתה. הריני נותנת אמון בגרסה זו! לו ביקשה לשקר, יש להנicha כי הייתה טורחת להסתיר העובדה שהסתובבה לכיוון בתה.

אשר לעדות הנאשם:

לבד מתיior העובדות כגרסתו, טrhoה הנאשם וצירף עדות סבירה, סקיות ודגמים ובם השתמש לפרט פרשנותו לאופן התרחשות התאונה. במקביל, אישר הנאשם כי אין לו השכלה פורמלית בתחום פיזיקה או בתחום מכנית או הכשרה קודמת כבוחן תנועה. בנסיבות אלו, לא היה בדבריו כדי לסתור מהימנותו של הבוחן המשטרתי המחזיק בתעודת בוחן משנת 2010 ומימונתו הוכחה לשבעות רצוני (ראה סיפה לד"ח בוחן עמ' 4).

אף בהדגמה אשר ביצע, לא היה בה כדי להסביר למסקנה שונה.

בxicomi טענות מטענות שונות נגד קביעות הבוחן ויושרתו המקצועית - טענות אלו לא מצוי כל בסיס עובדתי במהלך שמייעת הראיות ואין עלות בקנה אחד עם הנאמר ע"י העד בחקירה ראשית ובחקירה נגדית.

לדוגמה לא הונחה בפניו ולו בدل ראייה הקובעת באופן מדעי או באופן אמפירי כי התנהוגותם של חלקו הבז' הנמצאים בגחון המכונית דומה להתנהוגותם של גרגירי הפרקיה בהם בחר הנאשם לעשות שימוש בהדגמותו.

אין השוואת משקל סגול, מבנה מולקולרי, רמת לחות, השפעת המסה, התנהוגות קינטית וכו' ...

יחד עם זאת למרות טענותו של הנאשם בעדותו כי לא יצא עם רכבו למקום החניה אותו ציין הבוחן המשטרתי לפני שנכנס לנתיב התנועה, הודה בעדותו כי אכן יצא מחניה (עמ' 11 שורה 29 לפרטוקול; עמ' 13 שורה 17 לפרטוקול), בחקירהו הנגדית הודה הנאשם כי יצא ממקום חניה וכי המחלוקת בין הבוחן הינה על מיקום החניה ממנה יצא (עמ' 17 שורה 12 - עמ' 18 שורה 3 לפרטוקול).

ה הנאשם אף לא חלק על כך כי נכנס עם מכוניתו לכיביש, בדרך החוצה, והכוונה לרחוב הוורדים.

ה הנאשם אף אישר בעדותו כי לא הבחן ברכבה של המעורבת, אם כי מניה האפשרות שיכל להיות שהבחן בה מרחוק (עמ' 18 שורות 7-4 לפרטוקול).

יש לציין כי בחקירהו במשטרה ציין הנאשם כי הבחן ברכבה של המעורבת רק אחרי התאונה. (שורות 29-27 לת/7).

לנаг היוצא מחניה או מחניון לטור כביש, חובה מתן זכות קדימה לתנועה הנעה בכביש החוצה אשר אלו הוא מבקש להיכנס. חובה זו קיימת בין אם יש תמרור בכיוון נסיעתו ובין אם לאו.

בסיון ט' לתקנות התעבורה (שנושאו "זכות קדימה") קובע החוקק - בתקנה 64(ב)(2) את חובותיו של נהג במקרה של יציאה מחצרים או מחניה וכניסה לדרן.

וכך מורה המחוקק בתקנה 64 (ב)(2) לתקנות התעבורה:

"**נווג רכב היוצא מחיםרים, מדרכ גישה, גישה לבית, מתחנת דלק, מתחנת שירות, ממוקם חניה לכלי רכב וכיוצא באלה, או מכל מקום שאינו דרך, והוא עומד להיכנס בדרך או לחצotta - יאט ויתן זכות קדימה לכלי רכב המתקרבים באותו כביש לפני שיינס לכביש".**

תקנות ההגדרות קובעת מtan זכות קדימה:

"**מתן אפשרות לעוררי דרך אחרים שלהם נקבעה זכות קדימה, להתקדם בדרך בלי לעזרו, להמתין, לשנות את מהירותם או לסתות מקו התקדמותם".**

הרini קובעת עובדתי, כי הנאשם יצר הפרעה ממשית בנתיב התקדמות רכב המעורבת. ולטוגיה זו, אין כל הבדל לשאלת בין אם יצא מקום החניה כפי טענת הבוחן המשטרתי ובין אם יצא מקום חניה אחר ברחוב לטענתו.

כאמור נתתי דעתני למסמכים ולהומרים שצورو ע"י הנאשם, אולם מדובר בתוצרים אשר הופקו ע"י הנאשם אשר אינם מומחה לקביעת ממצאים בתחוםיו אלו ואון בהשכלתו כדי להuid ולהחות חוות דעת מומחה בעניין זה, לא היה בעודותנו ובסבירותיו השונות כדי לסתור חוו"ד הבוחן המשטרתי וממצאיו. (בשולי הדברים אף יש להזכיר כי הבוחן המשטרתי הינו עד ניטרלי לעומת הנאשם שהוא "צד מעוניין").

ממצאים:

1. הרini מאמצת מלא ממצאי הבוחן המשטרתי ואף נאמנים עלי דברי המעורבת.
2. הרini קובעת כי הנאשם יצא מחניה במקביל לכביש.
3. הרini קובעת כי בזמן האימפקט הנאשם טרם השלים השתלבותו בנתיב הנסיעה.
4. הרini קובעת כי הנאשם הפר זכות קדימת המעורבת.
5. הרini קובעת כי חסר זהירותו של הנאשם הוכחה בכך שלא הבין ברכב המעורבת עבר לאימפקט ואף יצר הפרעה בנתיב נסעה.
6. הרini קובעת כי הנאשם גرم להתרחשות התאונה. תאונה אשר כתוצאה ממנה נחבלה נגט הרכב המעורב ברכב וניזוקו שני כלי הרכב.

הרini מרשישה את הנאשם בכל המiosis לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ד' אב תשע"ח, 16 ביולי 2018, במעמד הצדדים